

Таърихи Пинҳони Ояти Чил — Рақами Сию Як

Ҳизқиёл Рақами Дувоздаҳум

Jeff Pippenger

2026-09-20

Мақолаи қаблӣ бо чунин сархат анҷом ёфта буд: «Издивочи аҳдии соли 313 издивочи аҳдии ниҳони қудрати папагӣ бо Иёлоти Муттаҳида — подшоҳи пешсафи даҳ подшоҳи боби ҳабдахуми Ваҳй — ро ифода мекунад; қудрате, ки ду шох дорад ва бо қудрати душоҳи Фаронса намуна ёфтааст. Таърихе, ки бо Кловис дар соли 496 оғоз ёфт ва ниҳоят ба фармони Юстиниан дар соли 533 ва ба тахтнишинии папагӣ дар соли 538 расид, таърихи аз соли 1989 то қонуни якшанбе бударо ифода мекунад».

Роналд Рейганро Кловис дар соли 496 пешакӣ намуна сохта буд, ва Доналд Трампро Юстиниан дар соли 533 пешакӣ намуна месозад. Фармони Юстиниан панҷ сол пеш аз он содир гардид, ки папагӣ дар соли 538 ба тахт баромад, ва Фармони Милан ҳашт сол пеш аз нахустин қонуни рӯзи якшанбеи соли 321 содир шуд. Ҳам фармон ва ҳам эдикт ҳамчун нишонае ҳамоҳанг мебошанд, ки пеш аз қонуни рӯзи якшанбе меояд.

Рейган

Соли 1870 қўшунҳои Италия Румро тасарруф карданд (20 сентябри 1870). Давлатҳои Папа ҳамчун давлати ҳудудӣ аз байн рафтанд, ва Поп Пийи IX ба «махбуси Ватикан» табдил ёфт. Азбаски дигар ҳеҷ қаламрави папагӣ, ки ҳамчун давлати соҳибхотиёр эътироф шуда бошад, боқӣ намонда буд, Иёлоти Муттаҳида (монанди бисёр кишварҳои дигар) дигар муносибатҳои расмӣ дипломатиро бо Поп ҳамчун ҳокими дунявӣ нигоҳ намедошт. Дар октябри соли 1951, Президент Ҳарри С. Труман генерал Марк В. Кларкро ҳамчун сафири ИМА дар назди Ватикан пешбарӣ кард. Ба зудӣ аз ҷониби бисёр калисоҳо ва созмонҳои протестантӣ муҳолифати шадид бархост, ки иддао мекарданд, ин таъйинот принсипи ҷудои калисо ва давлатро вайрон мекунад. Дар январи соли 1952 генерал Кларк номзодии худро пас гирифт.

10 январи соли 1984 Президент Роналд Рейган ва Поп Иоанн Павели II расман ба барқарор намудани муносибатҳои пурраи дипломатӣ миёни Иёлоти Муттаҳида ва Тахти Муқаддас мувофиқа карданд. 9 апрели соли 1984 Вилям А. Вилсон (ки аллакай ҳамчун намояндаи шахсии Рейган хизмат мекард) эътимодномаи худро супурда, нахустин Сафири ИМА дар назди Тахти Муқаддас гардид.

Дар тӯли сиёсе сол, аз соли 1951 то 1984, муқовимати протестантизм бар зидди католикизм пароканда гардид. «Бозуҳо»-е ки дар соли 496 бо Кловис ба ҷонибдории папагӣ бархоста буданд, дар соли 1984 дар симои Рейган то соли 1989 намунавӣ мегарданд. Кловис баргараф шудани он динро (бутпарастиро), ки папагиро аз боз ба қудрат бархостан бозмедошт,

намояндагӣ мекард; ва то соли 1984 муқовимати протестантизм ба болоравии папагӣ аз миён бардошта шуда буд. «Ҳаррӯза» (бутпарастӣ) бардошта шуда буд, ва Павлус ин бартараф шудани муқовимати бутпарастиро ба папагӣ ҳамчун «дуршавӣ аз имон» тавсиф мекунад.

Калисои рамзии мувосира, ки аз ҷониби Константино Бузург ва таърихи аз соли 313 то 538 намояндагӣ мешавад, давраеро ифода мекард, ки дар он калисо бо созишкорӣ худро олуда сохта, аз имон рӯй гардонд. Дине, ки бо «508» намояндагӣ мешавад ва пештар пешравии қудрати папиро бозмедошт, рамзи аз имон дур шудани протестантҳо дар Иёлоти Муттаҳида буд. Рейганро Кловис намояндагӣ мекард. Дар соли 496 Кловис «қудрати» худро ба папагӣ дод ва ба ин васила «иттиҳоди нопок»-еро, ки дар солҳои Рейган ба анҷом расид, пешнамоӣ намуд. Кловис ҳамчунин бардоштани «ҳамешагӣ»-ро дар соли 508 намояндагӣ мекард. 508 рамзи соли 1984 буд.

«Ин созиш миёни бутпарастӣ ва масеҳият ба пайдоиши “марди гуноҳ”, ки дар нубувват пешгӯӣ шудааст, ҳамчун касе ки ба Худо муқобилат мекунад ва худро болотар аз Ӯ мебардорад, оварда расонд. Он низоми азими дини дурӯғин шоҳкори қудрати Шайтон аст — ёдгории кӯшишҳои ӯ барои бар тахт нишастан ва бар замин мувофиқи иродаи худ ҳукмронӣ кардан». «Муборизаи Бузург», 50.

Рейган дар суҳанронии соли 1983-и худ Иттиҳоди Шӯравиро машҳуруна «империяи шарир» номид ва коммунизми беҳудоёнаро таҳдиди амиқ ахлоқӣ ва рӯҳонӣ мешуморид. Ӯ ва Юҳанно Павели II бар зидди коммунизми шӯравӣ шарикӣ наздики шахсӣ ва сиёсӣ барқарор карданд. Ҳар ду ин муборизаро аз нигоҳи ахлоқӣ ва ҳатто тақдироти илоҳӣ медиданд; Рейган дар маҳфилҳои хусусӣ дар бораи «Нақшаи Илоҳӣ» барои сарнагун соختани коммунизм суҳан мегуфт. Рейган ба зухуроти Фотима таваҷҷуҳ дошт (огоҳӣ дар бораи он ки «Русия иштибоҳоти худро паҳн хоҳад кард»), ва ин ду раҳбар дар бораи эҳсоси муштараки худ гуфтугӯ мекарданд, ки Худо ҳаёти онҳоро (ҳар ду аз сӯйқасдҳои соли 1981 наҷот ёфтанд) барои мақсаде, ки ба шикаст додани коммунизм иртибот дошт, ҳифз кардааст.

Шогирдони Масеҳ

Рейган дар мазҳаби «Шогирдони Масеҳ» тарбия ёфт, ки падарони муассиси он бевосита таълим медоданд, ки попи католикӣ зиддимасеҳ аст. Александр Кэмпбелл, барҷастатарин роҳбари ибтидоии калисои «Шогирдони Масеҳ», борҳо папагиро ҳамчун зиддимасеҳ муайян мекард. Дар баҳсҳо ва навиштаҳояш ӯ далел меовард, ки шоҳи хурди Дониёл 7, ҳайвони Ваҳй 13 ва марди гуноҳ аз 2 Таслӯникиён 2 ҳама ба попҳои Рум ишора мекунанд. Ӯ ин мушаххассозиро дар баҳсҳои оммавӣ (аз ҷумла бо усқуфи католикӣ Чон Б. Пёрселл дар соли 1837) ба қор мебард. Бартон В. Стоун ба ҳукумати Поп ҳамчун зиддимасеҳи ҳақиқӣ ва «марди гуноҳ» ишора кардааст. Уолтер Скотт (яке дигар аз башоратдиҳандагони ибтидоии ин ҳаракат) навишта буд, ки марди гуноҳ, яъне Попи Рум, дар калисои масеҳӣ бархоста, худро болотар аз Худо хоҳад бардошт.

Модари Рейган, Нелл, узви порсо ва содиқи мазҳаби «Шогирдони Масеҳ» буд ва таъсири асосии динӣ дар давраи кӯдакии ӯ маҳсуб меёфт. Рейган дар синни 11-солагӣ дар калисои «Шогирдони Масеҳ» дар Диксон, Иллинойс, таъмид гирифта буд ва дар айёми наврасӣ дар он ҷо фаъолона иштирок мекард (аз ҷумла дарси мактаби якшанbero таълим меод). Ӯ дар Коллеҷи Эврика таҳсил кардааст, ки бо «Шогирдони Масеҳ» вобаста буд.

«Онҳое ки дар фаҳмиши калом саргардон мешаванд ва маънои зиддимасеҳро дарнамеёбанд, албатта худро ба ҷониби зиддимасеҳ хоҳанд гузошт. Ҳоло барои мо ҳеҷ вақте нест, ки бо ҷаҳон ҳамгун шавем». Kress Collection, 105.

Рейган бо Кловис ва ҳамчунин бо созишкориҳои Константинополи Бузург тимсол шудааст. Рейган ҳамчунин нахустини ҳашт президенти охирин аз замони поён дар соли 1989 буд. Чун нахустини ҳашт президенти охирин, ӯ Доналд Трампро тимсол мекунад, ки, монанди Рейган, дар бораи ҳадафҳои ҳақиқии папагӣ ва ин ки папагӣ кист, ба таври амиқ сардаргум аст.

Оё ду нафар метавонанд якҷоя раванд, агар бо ҳам созиш накарда бошанд? Омӯс 3:3.

Шашумин ва охирин издивоҷи аҳдномавӣ дар боби ёздаҳуми Дониёл дар таърихе рух медиҳад, ки аз вақти поён дар соли 1989 оғоз меёбад ва дар таърихи Доналд Трамп анҷом меёбад.

«Дар он ҳаракатҳое, ки ҳоло дар Иёлоти Муттаҳида барои таъмин намудани дастгирии давлат нисбат ба муассисаҳо ва расму ойинҳои калисо ҷараён доранд, протестантҳо аз пайи қадамҳои папистҳо мераванд. Балки бештар аз ин, онҳо барои папагарӣ дари бозе мекушоянд, то дар Амрико протестантӣ он ҳукмроние, ки вай дар Ҷаҳони Қадим аз даст додааст, боз ба даст оварад». «Баҳси Бузург», 573.

Аҳдномаи издивоҷи соли 313 ва Фармони Милан бо таърихи соли 533 мувофиқат мекунад, ва фармони Юстиниан дар соли 533 боз аз ҷониби як ҳукумати зоҳиран масеҳӣ амалӣ хоҳад шуд, ки дигар дарк намекунад, ки шинохтани қудрати папагӣ ҳамчун муассисаи масеҳӣ, дар бехтарин ҳолат, як оксиморон аст ва дар бадтарин ҳолат, як фиреби ҳалокатбор.

Калисо ва Давлат

Дар соли 457 пеш аз милод, фармони сеюми Артаксеркс соҳибхитиёрии миллиро ҳам барои ҳокимияти сиёсӣ ва ҳам барои ҳокимияти динӣ барқарор кард.

Ва ту, Эзро, бар ҳасби ҳикмати Худои худ, ки дар дасти туст, ҳокимон ва доваронро барқарор намо, то ҳамаи қавмеро, ки он сӯи дарёянд, доварӣ кунанд, яъне ҳамаи қасонеро, ки қонунҳои Худои турс медонанд; ва онҳое, ки намедонанд, таълим диҳед. Ва ҳар кӣ қонуни Худои турс ва қонуни подшоҳро ба ҷо наоварад, бигзор ҳукм бар ӯ ба таъҷил иҷро карда шавад, хоҳ барои марг бошад, хоҳ барои рондан аз мулк, хоҳ барои мусодираи молу мулк, ё барои зиндон. Эзро 7:25, 26.

Фармони сеюм салоҳият меод, ки барои ҳам қонунҳои Худо ва ҳам қонунҳои подшоҳ доварӣ ва ҷазо иҷро карда шавад. Он фармон оғози пешгуи ду ҳазору сесадсоларо нишон

дод, ки 22 октябри соли 1844, хангоме ки Масеҳ ногаҳон ба маъбади Худ омад, ба анҷом расид. Он ҳамчунин оғози пешгӯии дусаду панҷоҳсоларо нишон дод, ки дар соли 207 то милод, дар таърихе миёни ҷангҳои Рафия дар соли 217 то милод ва Панийум дар соли 200 то милод, ба поён расид. Барқароршавии ҳам ҳокимияти шаҳрвандӣ ва ҳам ҳокимияти динӣ дар соли 457 то милод алфои дугонаро муайян месозад, ки ду иҷроии омегаро меёбад. Ҳар ду иҷроии омега дари бастаро ифода мекунад: яке барои шоҳи протестанти ва дигаре барои шоҳи ҷумҳуриҳо.

Нахустин пешгӯии ду ҳазору сесадсола қонунҳои Худоро ифода мекард, ва пешгӯии дусаду панҷоҳсола қонунҳои подшоҳро ифода менамуд. Ин ду пешгӯӣ шоҳи протестантизм ва шоҳи ҷумҳуриҳоиро бар ҳайвони заминии Ваҳй боби сездар муайян месозанд. Шоҳи ҷумҳуриҳоии ҳайвони заминӣ дар миёни ояндаҳои ёздаҳ то шонздаҳи Дониёл боби ёздаҳ ҷой дода шудааст. Давраи ҳафтаҳолаи миёни Рафия ва Панийум аз ҷониби як шох аз пешгӯии дугонии фармони сеюм дар соли 457 то милод бурида мешавад. Ин пешгӯии дугона ҳам доварии қавми аҳди ниҳонро муайян мекунад ва ҳам доварии он миллатро, ки он қавми аҳд решаҳои худро дар он меёбад.

Ва Ё ба Абром гуфт: «Яқин бидон, ки насли ту дар заминест, ки аз онҳо нест, ғариб хоҳад буд, ва ба онҳо хизмат хоҳад кард; ва онҳо онҳоро чорсад сол азият хоҳанд дод. Ва низ он миллатро, ки ба он хизмат хоҳанд кард, Ман доварӣ хоҳам кард; ва баъд аз он онҳо бо дорони бузург берун хоҳанд омад». Ҳастӣ 15:13, 14.

Дар китоби Ҳизқиёл, 22 октябри соли 1844 ба воситаи 22 октябри соли 573 то милод тимсол шудааст. Як сана оғози доварии таҳқиқиро муайян мекунад ва дигаре садо додани қарнаи Юбилейро ҳам дар оғоз ва ҳам дар анҷоми раванди доварӣ муайян месозад. Ҳар ду сана мутобиқ меоянд, ва ҳар ду дари бастаро муайян мекунад. Соли 1844 басташавии дари мақдасро ифода мекунад, хангоме ки Масеҳ ба Қудси муқаддасро ворид шуд. Соли 573 то милод анҷоми муҳлати озмоиши инсонро муайян мекунад, ки дар он ғуломони ғуноҳ, ки фидия шудаанд, озодии худро мегиранд ва замини нави барои сокин шудан дар он.

Ва агар вай дар ин солҳо фидия карда нашавад, пас дар соли юбилей, ҳам ё ва ҳам фарзандонаш бо ё, озод хоҳад шуд. Зеро банӣ-Исроил барои Ман бандагонанд; онҳо бандагони Мананд, ки онҳоро аз замини Миср берун овардаам: Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Ибодат 25:54, 55.

Ҳар ду 22-юми октябр дари бастаи қонуни якҷанбаи наздиқомадаро ифода мекунад. Давраи муҳлати озмоише, ки ба адвентизм дода шуд, соли 1844 оғоз ёфт ва бо қонуни якҷанбаи наздиқомада анҷом меёбад; ҳамчунин давраи муҳлати озмоише, ки ба Иёлотии Муттаҳида дода шуд, низ бо қонуни якҷанбаи наздиқомада ба поён мерасад. Ҳар ду анҷом бо ду шохиди 22-юми октябр — 2,300 сол ва дусаду панҷоҳ сол — мувофиқат мекунад.

Ду садо панҷоҳ сола, ки дар таърих миёни Рофия ва Панийум ба анҷом мерасад, давраи ин ду ҷангро ба ду адади рамзӣ тақсим мекунад, ки дар якҷоягӣ маънои хоси худро доранд. Даҳ сол пас аз Рофия, ки маъноаш сарҳадзамин аст, ва ҳафт сол пеш аз Панийум, ки ҷанге буд бар сарҳад ҳамвор, ва бо муҳосира анҷом ёфт. Даҳ ва ҳафт ҳамчун рамз қудрати аждаҳоро

бар асоси чандин шоҳид муайян мекунад. Соли 207 пеш аз милод Трампро, ки рамзи ҳайвони замин аст, аз назари нубувватӣ миёни ояти ёздаҳум ва понздаҳуми Дониёл 11 ҷой медиҳад ва ўро барои сухан гуфтан мисли аждаҳо омода месозад, чунон ки бо таркиби адади даҳ ва адади ҳафт муаррифӣ шудааст.

Ҳабдаҳ ҳамчунин рамзӣ мебошад ва он таърихи Рофия то Паниумро фаротар аз Паниум ва ҳамчунин пеш аз Рофия густариш медиҳад. Птолемей IV Филопатор ҳамчун подшоҳи Мисри Птолемей аз соли 221 то м. то соли 204 то м. ҳукмронӣ кард, ва ў Антиохи Магнусро дар Рофия дар соли 217 то м. шикаст дод. Птолемей пеш аз Рофия ба подшоҳӣ оғоз намуд, ва ў «ҳабдаҳ» сол ҳукмронӣ кард. Шумораи ҳабдаҳ як давраи таърихро ифода мекунад, ки пеш аз Рофия оғоз меёбад ва фаротар аз ҷанги Паниум ва муҳосираи Сидўн то поёни давраи имтиҳони башар, ки бо соли 330 ифода шудааст, идома меёбад. Пешгуии дусаду панҷоҳсола барои давраи калисои Смирно дар соли 64 оғоз ёфт ва бо Фармони Милан ва аҳдномаи издивоҷи соли 313 ба анҷом расид.

Константино Бузург таърихи калисои Пергамосро намоёндагӣ мекунад, ва он таърих дар соли 313 оғоз ёфта, дар соли 538 ба поён расид. Ҳафтадаҳ соли нахустини пас аз анҷоми пешгуии дусаду панҷоҳсола дар соли 313 дорои се аломати роҳ аст. Соли 313 Фармони Милан буд, соли 321 аввалин қонуни якшанбе буд, ва тақсимшавии империя дар соли 330 нишон дода мешавад. Соли 330 қонуни ниҳоии якшанbero намоёндагӣ мекунад, ки анҷоми муҳлати озмоиши инсонро нишон медиҳад. Бинобар ин, рақами ҳафтадаҳ пеш аз Рафия оғоз ёфта, хеле баъд аз юриши Ҳарбии Паниум ва Сидўн ба анҷом мерасад. Ояти шонздаҳуми Дониёл ёздаҳ қонуни якшанbero дар Йёлотии Муттаҳида намоёндагӣ мекунад.

Пешгуии Смирно аломати муҳосираро муайян месозад, ки ҳуди қалби паёми оғоҳкунандаи Ҳизқиял мебошад. Нишонаи роҳе, ки пеш аз қонуни якшанбе меояд, чунон ки бо ду тасвири ҳаробии Ерусалим муаррифӣ шудааст, муҳосира аст, аммо он ҳамчунин Фармони Милан мебошад, ки оғози шаклгирии сурати ҳайвонро оғоз мекунад.

Дар вақти муҳосира як роҳпаймоии ақди никоҳии аҳднома ба вуқӯъ хоҳад пайваست. Он фрактали он роҳпаймоии никоҳист, ки бо Рейган оғоз ёфт, чунонки дар Кловис дар соли 496 намунавӣ шудааст, аммо роҳпаймоии ниҳой сӯи никоҳ аз муҳосира оғоз меёбад, ки бо фармони Юстиниан аз соли 533 ва бо Фармони Милан аз соли 313 ҳамроҳ аст. Ҳар ду аломати роҳ пеш аз қонуни якшанбе меоянд. Соли 313 пеш аз нахустин қонуни якшанбе дар соли 321 буд, ва фармони соли 533 пеш аз қонуни якшанбе дар Шўрои сеюми Орлеан дар соли 538 буд. Як навъ қонунгузорӣ хусусиятҳои нубувватии ҳам фармони Юстиниан ва ҳам Фармони Миланро ба иҷро хоҳад расонд, дар ҳоле ки як навъ никоҳи аҳдномавии рамзӣ барқарор карда хоҳад шуд.

Вақте ки он фармон содир гардад, барои омода шудан дигар дер шудааст, зеро дари муҳлати имтиҳон бар шоҳи протестантӣ баста мешавад, ҳамон гуна ки он дар фисҳи аввал дар Миср баста шуда буд. Баъд аз он, қонуни рӯзи якшанбе — аломати навбатӣ — на танҳо ошкор мекунад, ки сурати ҳайвон қомилан ташаккул ёфтааст, балки ҳамчунин ҷорӣ шудани нишони ҳайвонро низ нишон медиҳад. Қонуни рӯзи якшанбе анҷоми муҳлати имтиҳонро

барои шохи ҷумхуриҳо, яъне ҳайвони заминии Ваҳй боби сездеҳ, муайян мекунад, ҳамон гуна ки фиръавн ва лашкари ӯ баъд аз Фисҳ дар Баҳри Сурх ҳалок шуданд.

Дусаду панҷоҳ соле, ки дар соли 207 то милод ба анҷом мерасад, Доналд Трампро муайян месозад, чунон ки ӯ тавассути Антиохуси Бузург муаррифӣ мегардад, ки барои юриши дарпешистодае омода мешавад, ки аз ҳамвориҳои Паниум оғоз ёфта, бо муҳосираи Сидӯн анҷом меёбад. Пас аз ҷанги Паниум, фармондеҳи Птолемей — Скопаси Этолия — бо тақрибан 10 000 сарбози зиндамонда ба шаҳри Сидӯн гурехт. Антиохус ӯро таъқиб кард ва Сидӯнро «муҳосира» намуд. Ҳукумати Птолемей дар Искандария нерӯи ёрирасоне фиристод, аммо он ноком гардид. Скопас, ки бо гуруснагӣ рӯ ба рӯ шуда буд, шаҳрро таслим кард. Антиохус ба Скопас иҷозат дод, ки берун равад; Скопас баъдтар ба Миср бозгашт, ки дар он ҷо ниҳоят бо иттиҳомии хиёнат ва тасарруфи ғайриқонунии молу мулк эъдом карда шуд. Муҳосираи Сидӯн фатҳи Коэле-Сурияро аз ҷониби Антиохус пас аз Паниум ба анҷом расонд.

Хоҳар Вайт китоби Урия Смитро, «Дониёл ва Ваҳй»-ро, ҳамчун «дасти мададгори Худо» муаррифӣ мекунад. Смит дар шарҳи худ бар оятҳои ҷордаҳ ва понздаҳи Дониёл ёздаҳ маъракаи дузинагии Антиохусро муайян мекунад.

Тарбияи подшоҳи ҷавони Миср аз ҷониби Сенати Рум ба М. Эмилиус Лепидус супурда шуд, ва ӯ Аристоменесро, ки вазири куҳансол ва ботачрибаи он дарбор буд, ҳамчун парастори ӯ таъйин кард. Аввалин иқдоми ӯ ин буд, ки барои пешгирӣ аз ҳучуми таҳдидомези ду подшоҳи ҳампаймон, Филипп ва Антиохус, ҷора андешад.

«Ба ин мақсад ӯ Скопасро, як фармондеҳи машҳур аз Аэтолия, ки он вақт дар хизмати мисриён буд, ба ватани худ фиристод, то барои артиш нерӯҳои иловагӣ ҷамъ оварад. Пас аз он ки лашкаро муҷаҳҳаз кард, ӯ ба Фаластин ва Келесурия юриш бурд (дар ҳоле ки Антиохус дар Осиёи Хурд бо Атталус дар ҷанг машғул буд), ва тамоми Яҳудияро ба итоати ҳокимияти Миср даровард.»

«Ҳамин тавр, корҳо барои иҷрои ояти пеши назари мо ба чунин ҳолат оварда шуданд. Зеро Антиохус, бо амри румиён аз ҷанги худ бар зидди Атталус даст кашида, барои бозпас гирифтани Фаластин ва Коэле-Сурия аз дасти мисриён зуд ҷораҳо андешид. Скопас барои муқобила бо ӯ фиристода шуд. Наздики сарчашмаҳои Урдун, ду лашкар ба ҳам расиданд. [Паниум] Скопас шикаст хӯрд, то Сидӯн таъқиб карда шуд ва дар он ҷо саҳт муҳосира гардид. Се тан аз қобилтарин сарлашкарони Миср, бо беҳтарин нерӯҳои худ, барои бардоштани муҳосира фиристода шуданд, вале бенатиҷа. Ниҳоят, Скопас, ки дар шабаҳи лоғар ва дастнорасии гуруснагӣ душманеро рӯ ба рӯ дид, ки бо ӯ муқобила карда наметавонист, маҷбур шуд таслим шавад бар шароити нанговаре, ки танҳо ҳаётро барои ӯ мемонд; баъд аз он ба ӯ ва даҳ ҳазор нафари ӯ иҷозат дода шуд, ки бараҳна ва урён, маҳрумшуда, равона шаванд. Дар ин ҷо подшоҳи шимол шаҳрҳои мустаҳкамтарини худро гирифт; зеро Сидӯн, ҳам аз ҷиҳати ҷойгиршавӣ ва ҳам аз ҷиҳати истеҳкоми худ, яке аз пурқувваттарин шаҳрҳои он давра буд. Дар ин ҷо нокомии аслиҳаи ҷануб барои муқовимат кардан зоҳир шуд, ва ҳамчунин нокомии қавме низ, ки подшоҳи ҷануб интиҳоб карда буд; яъне, Скопас ва нерӯҳои этолии ӯ». Daniel and the

Дусаду панҷоҳ соле, ки дар соли 207 то милод ба анҷом мерасад, Доналд Трампро муайян мекунад. Нубуввати дусаду панҷоҳсолае, ки дар соли 313 бо издивоҷи аҳдӣ шарқ ва ғарб ва бо Фармони Милон ба анҷом мерасад, ташаккули сурати ҳайвонро дар Иёлотӣ Муттаҳида муайян мекунад. Калисои Пергамус, ки дар соли 313 оғоз ёфт, он таърихеро намояндагӣ мекунад, ки дар он насроният тавассути созиш бо дини бутпарастӣ пеш аз он ки қудрати папавӣ бар тахт нишинад, аз имон рӯй гардонд. Пергамус ва соли 313 тимсоли он созише мебошанд, ки бо ташаккули сурати ҳайвон дар Иёлотӣ Муттаҳида ифода шудааст. Он созиши насроният ва Руми папавиро намояндагӣ мекунад, зеро дини католикӣ на бештар ва на камтар аз бутпарастие нест, ки дар либоси як муассисаи масеҳӣ пинҳон карда шудааст. Нубуввати дусаду панҷоҳсолае, ки дар соли 1776 оғоз ёфта, имсол ба анҷом мерасад, низ ба Иёлотӣ Муттаҳида муроҷиат мекунад. Пас, ҳар се нубуввати дусаду панҷоҳсола ба баъзе ҷанбаҳои нубуввати ҳайвони заминӣ Ваҳӣ боби сздаҳ дахл доранд, ва ҳар се дар дохили хатҳои нубувватие ба анҷом мерасанд, ки бо рақами ҳадаҳ ифода шудаанд.

Қонуни якшанбе он вақтест, ки Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун аждаҳо суҳан меғӯяд, ва суҳан гуфтани як миллат амали мақомоти қонунгузор ва судии он мебошад.

«“Гуфтан”-и миллат амали мақомоти қонунгузор ва судии он аст». «Муборизаи бузург», 442.

Трамп на ҳокимияти судӣ аст ва на ҳокимияти қонунгузор; бинобар ин, қонуни якшанбеи наздикшаванда аз ҷониби Конгресс амалӣ мегардад. Бо вучуди ин, ҳар амале, ки барои қудрати папавӣ пуштибонӣ фароҳам оварад, намунаи қонуни якшанбе мебошад. Фармони соли 533 ва эдикти соли 313 оғози он давраеро муайян мекунанд, ки дар он сурат ҳайкали ваҳшӣ ташаккул меёбад. Хулосаи он қонуни якшанбеи наздикшаванда аст, ва Исо ҳамеша интиҳоро бо ибтидо ба тасвир меорад; пас, амали Трамп ба воситаи як фармони иҷроия, ки ҳар гуна «имтиёз»-еро ба зиддимасеҳи нубуввати Китоби Муқаддас фароҳам оварад, алфои он ҳаракатро ифода менамояд, ки танҳо дар омега ба анҷом мерасад, вақте ки Иёлотӣ Муттаҳида «он қадар аз усулҳои ҳукумати худ даст мекашад, ки қонуни якшанберо ба тасвиб мерасонад».

«Бисёриҳо, ҳатто аз миёни онҳое ки дар ин ҳаракат барои иҷбории риояи якшанбе машғуланд, аз натиҷаҳои аз ин амал пайравӣ хоҳанд кард, кӯр мондаанд. Онҳо намебинанд, ки бевосита бар зидди озодии динӣ зарба мезананд. Бисёранд касоне ки ҳаргиз даъвоҳои шанбеи Китоби Муқаддас ва таҳкурсии бардурӯғеро, ки бар он муассисаи якшанбе қарор дорад, дарк накардаанд. Ҳар гуна ҳаракат ба ҷонибдории қонунгузори динӣ дар асл амали гузашт ба папагӣ мебошад, ки дар тӯли асрҳои бисёр пайваста бар зидди озодии вичдон ҷанг бурдааст. Риояи якшанбе ҳастии худро ҳамчун муассисаи ба ном масеҳӣ аз «сирри шарорат» қарздор аст; ва иҷбории он дар амал эътирофи усулҳои хоҳад буд, ки худ санги асосии Румгарой мебошанд. Вақте ки миллати мо то ба он дараҷа аз усулҳои ҳукумати худ даст кашад, ки қонуни якшанберо ҷорӣ намояд, протестантизм дар ин амал бо папагӣ даст хоҳад дод; ин чизе ҷуз бахшидани ҳаёт ба он истибдоде нахоҳад буд, ки дер боз бо шавқи зиёд фурсати худро

мепоид, то боз ба деспотизми фаъол ҷаҳад». Testimonies, volume 5, 711.

Ҳар гуна «ҳаракат ба ҷонибдории қонунгузории динӣ дар асл амали гузашт ба папство мебошад», ва чунин ҳаракатҳо пеш аз қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасанда ба вуқӯъ меоянд.

«Фармон дар бораи маҷбурӣ ҷорӣ кардани ибодати ин рӯз бояд ба тамоми ҷаҳон содир гардад. Ба андозаи маҳдуд, он аллакай содир шудааст. Дар чандин ҷойҳо ҳокимияти шаҳрвандӣ бо овози аждаҳо суҳан мегӯяд, ҳамон тавре ки подшоҳи бутпараст ба асирони ибронӣ суҳан гуфт». Signs of the Times, May 6, 1897.

Мо ин чизҳоро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.